

Radvaner Júlia, Gönczi Anna És Gönczi Mhálné

Ez itt baloldalt a lányom, Radvaner Júlia, hátul a testvérem, Gönczi Anna és elől édesanyám, Gönczi Mihálné.

Anyám 1884-ben született Budapesten. Elvégezte a négy polgárit [lásd: polgári iskola], utána annyit tanult, hogy megtanult varrni, és aztán otthon volt.

Anna 1917-ben született. A zsidó gimnáziumba járt. Jól tanult, csak a latinnal volt baj. Negyedikben azt mondta a latintanára, hogy ha nem veszi ki az anyám a gimnáziumból, akkor megbuktatja. Kivette. Akkor egyéves kereskedelmi járt [lásd: női kereskedelmi szaktanfolyamok]. Aztán

kerámiát és nyelveket tanult, még volt kávé-tea szaküzletben eladó. Onnan a zsidótörvény [lásd: zsidótörvények Magyarországon] miatt eljött.

A lányom, Júlia 1949-ben született. Mikor apám meghalt, akkor én megfogadtam a halálos ágyánál, hogy anyám velem él. Hát tulajdonképpen nekem nagy könnyebbség volt, mert Juli fél éves volt, amikor föl kellett adnom a szalont, és el kellett mennem dolgozni. Elvették tőlem a kisgyerekemet. 21 évig volt olyan foglalkozásom, hogy otthon voltam a lakásban. Tehát hogyha a gyerekem sírt, akkor átmentem a másik szobába. Féléves korától viszont anyám nevelte.

Juli a gimnáziumban osztályelső volt. Fölvették az első jelentkezésnél a Színművészeti Főiskolára. Én boldogan megyek be másnap az irodába, és a jogtanácsosunkkal találkoztam, és azt mondja nekem: Erzsi, nem kell ennek olyan nagyon örülni. Nagyon göröngyös pálya, ott vagy nagyon sikeres valaki, vagy nem. Annyiszor érzem ezt. Nagyon sajnálom a Julit a mai életével. Juli 1971-ben, igen, 1971-ben kapta meg a diplomáját, és vidéken volt. Először Debrecenbe kapott szerződést [onnan aztán más vidéki városokba ment]. Én akkor mentem nyugdíjba, amikor a Juli megkapta a diplomáját.